

Republika Hrvatska
Županijski sud u Šibeniku

OPĆINSKI SUD U ŠIBENIKU

Priglasilo na postupak u postupku prisilne izvrše

29. 12. 2020

Pismeno razlikovanje
Priglasilo na postupak u postupku prisilne izvrše
Priglasilo na postupak u postupku prisilne izvrše
Priglasilo na postupak u postupku prisilne izvrše

GŽ-358/2020-4

101_1752

00013

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Županijski sud u Šibeniku, kao drugostupanjski sud, u vijeću sastavljenom od sudaca Ordane Labure, kao predsjednice vijeća, suca izvijestitelja Tonija Šantića i Maje Skorić, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja: POLJOPRIVREDNA ZADRUGA ORLOVAČA – KIJENO, Zadruga branitelja u stečaju, koga zastupa stečajni upravitelj Ivica Matas, protiv tuženika: HEP-ODS d.o.o., ELEKTRA Šibenik, Pogon Knin, radi isplate, odlučujući o žalbi tuženika protiv presude Općinskog suda u Kninu broj P-343/09 od 13. prosinca 2010. godine, u sjednici održanoj dana 24. studenoga 2020. godine

presudio je

1. Uvažava se žalba tuženika, preinačava se presuda Općinskog suda u Kninu broj P-343/09 od 13. prosinca 2010. godine, na način da se tužbeni zahtjev odbija.
2. Odbijaju se zahtjevi tužitelja i tuženika za naknadu parničnog troška.

Obrazloženje

Prvostupanjskom presudom obavezan je tuženik u roku od 15 dana isplatiti tužitelju iznos od 373.800,00 kuna za razdoblje od 23. studenoga 2004. do 23. studenoga 2010. godine sa zateznom kamatom koja na godišnji iznos od 62.300,00 kuna teče po propisanoj stopi od dospjeća – prvog u mjesecu pojedine godine za prethodnu godinu do isplate, te mu u istom roku nadoknaditi parnični trošak u iznosu od 87.474,82 kn.

Protiv te presude žalbu je podnio tuženik zbog svih žalbenih razloga iz članka 353. stavak 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, dalje: ZPP), pa je predložio da se žalba uvaži, pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Ovaj drugostupanjski sud je presudom br. GŽ-427/2011 od 10. prosinca 2012. godine prihvaćanjem žalbe tuženika prvostupanjsku presudu preinačio i odbio tužbeni zahtjev ujedno odlučivši o troškovima cijelog postupka.

Navedena presuda je ukinuta rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev 837/2013 od 11. srpnja 2018. godine i predmet vraćen ovom sudu na ponovno suđenje pa je ovaj sud ponovo odlučio o žalbi tuženika.

Žalba je osnovana.

U pravu je žalitelj kada prvostupanjsku presudu pobija zbog žalbenog razloga pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava.

Prvostupanjski sud je pravilno utvrdio sljedeće odlučne činjenice:

- da je tužitelj vlasnik zgrade - mlina za prerađu žitarica u Strmici, oznake čest. zgr. 1838 K.O. Strmica, na temelju ugovora o kupoprodaji sklopljenog s društvom AGROPREDEREDA d.d. u stečaju,
- da je na dijelu te zgrade od 60.-ih godina prošlog stoljeća smještena trafostanica, koja se vodi kao osnovno sredstvo tuženika i kojom ovaj upravlja na način da opskrbljuje električnom energijom kućanstva, željezničku postaju i vanjsku rasvjetu u Strmici te ubire naknadu za isporučenu električnu energiju,
- da je izgradnja trafostanice odobrena 1961. g. poduzeću „Žitoprerađivač“ Knin, predniku tužitelja.

Na temelju tako utvrđenog činjeničnog stanja, sud prvog stupnja je zaključio da tužitelj „kao vlasnik trafostanice“ ima pravo zahtijevati od tuženika isplatu naknade za korištenje nekretnine, jer tuženik nije dokazao da mu je prednik tužitelja predao trafostanicu na upravljanje, niti da je stekao pravo služnosti u smislu članka 218. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“, br. 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09 i 143/12, dalje: ZV) slijedom čega neovlašteno upotrebljava tužiteljevu stvar u svoju korist (članak 1120. Zakona o obveznim odnosima, „Narodne novine“ br. 35/05 i 41/08). Zbog toga je obvezao tuženika na isplatu naknade za korištenje nekretnine u vlasništvu tužitelja u iznosu od 62.300,00 kuna godišnje, visinu koje je utvrdio prema godišnjem prihodu tuženika za isporučenu električnu energiju.

Međutim, takav zaključak prvostupanjskog suda ne može se prihvatiti.

Naime, opravdano tuženik u žalbi ističe da je sud prvog stupnja pogrešno zaključio kako je tužitelj vlasnik trafostanice, jer je propustio uzeti u obzir činjenicu koja proizlazi iz iskaza svjedoka Ante Bojčića, Zorana Radaka i Đure Mizdraka, kao i iz evidencije osnovnih sredstava tuženika (list 68 spisa) - da tuženik upravlja trafostanicom od njezine izgradnje, a najkasnije od 1968. g., od kada se trafostanica vodi u popisu osnovnih sredstava tuženika, kao i da od tada, što nije bilo sporno, bez naknade koristi dio zgrade na kojoj je tada pravo korištenja pripadalo predniku tužitelja - poduzeću Žitoprerađivač, a koja zgrada je sada u vlasništvu tužitelja. Tužitelj je, naime, u tužbi istakao da je on vlasnik zgrade, u kojoj tuženik bez njegove suglasnosti „posjeduje transformatorsku stanicu“, da „ključeve od prostorije drži isključivo tuženik“, te da na taj način „nepripadajuće ostvaruje korist iz razloga što vlasniku nekretnine ne plaća nikakvu naknadu.“ Tijekom postupka tužitelj je djelomično izmijenio činjenične navode tužbe ističući da je on vlasnik zgrade i trafostanice, jer da Žitoprerađivač nije prenijela na tuženika pravo korištenja, raspolaganja i upravljanja trafostanicom.

Stoga, ovaj sud utvrđuje (članak 373.a ZPP) da tuženik upravlja trafostanicom od njezine izgradnje do danas, te da u tu svrhu bez naknade koristi dio čest. zgr. 1838 K.O. Strmica. Iz tih činjenica proizlazi zaključak da je tuženik vlasnik trafostanice i da dio zgrade u kojoj je ona smještena ne koristi bez pravnog temelja, već da je bez plaćanja naknade koristi uz suglasnost prednika tužitelja, čime je na temelju pravnog posla stekao pravo služnosti korištenja dijela zgrade, kao nepravilnu služnost (stvarna služnost ustanovljena u korist određene osobe - pravno pravilo iz Par. 479. OGZ, sada članak 189. ZV), a koje pravo se prije stupanja na snagu Zakona o osnovnim vlasničkopravnim odnosima („Narodne novine“ br. 53/91) stjecalo predajom posjeda, bez upisa u zemljišnu knjigu.

Slijedom toga, tužitelju ne pripada pravo zahtijevati od tuženika isplatu naknade za korištenje nekretnine, niti mu pripada pravo na naknadu štete, kako je u ranijoj fazi postupka pravno označio zahtjev.

Iz tih je razloga valjalo uvažiti žalbu tuženika, preinačiti prvostupanjsku presudu i odbiti tužbeni zahtjev.

Budući da je prvostupanjska presuda preinačena, ovaj sud je odlučio o troškovima cijelog postupka (članak 166. stavak 2. ZPP).

Tužitelj je u cijelosti izgubio parnicu pa mu ne pripada pravo na naknadu parničnog troška, dok je zahtjev tuženika za naknadu troška odbijen, jer nije određeno postavljen. Naime, o naknadi troškova odlučuje sud na određen zahtjev stranke, bez raspravljanja (članak 164. stavak 1. ZPP). Stranka je dužna u zahtjevu određeno navesti troškove za koje traži

naknadu (članak 164. stavak 2. ZPP), odnosno, mora navesti za svaku radnju posebno osnovu i visinu troška kojeg traži. Tuženik je zatražio (list 109 spisa) da mu se nadoknadi trošak „pristojbi i odgovor na tužbu“, ne navodeći iznos troškova, pa je takav zahtjev, jer nije određeno postavljen glede visine, valjalo odbiti.“

U Šibeniku, 24. studenoga 2020. godine

PREDSJEDNICA VIJEĆA

Ordana Labura

Dokument je elektronički potpisan:
ORDANA LABURA

Vrijeme potpisivanja:
29-12-2020
08:34:49

DN:
C=HR
O=ŽUPANIJSKI SUD U ŠIBENIKU
2.5.4.97#13004852383833431313037383232
L=ŠIBENIK
S=LABURA
G=ORDANA
CN=ORDANA LABURA

Broj zapisa: **eb2f5-20fd1**

Kontrolni broj: **09ab0-f20b2-f58d2**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=ORDANA LABURA, L=ŠIBENIK, O=ŽUPANIJSKI SUD U ŠIBENIKU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Šibeniku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

oh, loheli